Az agrártudományi intézetből való nyugdíjaztatásom után aztán egy darabig még bejártam, külön szobám is volt, mert tagja voltam az intézet vezetőségének. Miután eljöttem, elég nagy űr támadt utánam, hárman is próbáltak tanítani, egy darabig Wagner István is oktatott, a Palocsay-kertből, végül aztán kinevezték egyik volt tanítványomat, aki ugyan nem volt szakember, de átszakosodott. Egypárszor az ő hívására még bementem, de aztán megszakadt a kapcsolatom az intézettel.

(Folytatjuk)

(szerkesztői megjegyzés: Veress István köszöntője a füzetek 2004. decemberi számában olvasható.)

* * *

Egy festmény újjászületése

2003. szeptemberében adtuk hírül a füzetek hasábjain, hogy Triff Viktorné sz. Lászlóffy Mária Magdolna, egyesületünk tagja, egy igen rossz állapotban lévő kb. XIX. század eleji olajfestményt adományozott egyesületünknek, amely feltehetőleg Issekutz Rebekát ábrázolja. A festményt majd másfél évig restaurálták, 2004 december közepére készült el. Rövidesen sikerül korhű keretbe is helyezni. A restaurálás költségeit egyesületünk a 2003 évi - az APEH által átutalt - személyi jövedelemadó 1 %-ából fizette ki.

Ezúton is megköszönjük Triff Viktorné Lászlóffy Mária Magdolna nagylelkű adományát, valamint az adományozók által egyesületünk részére felajánlott jövedelemadó 1 %-ot, amely lehetőséget nyújtott múltunk tárgyi emlékének megmentésére. Terveink szerint szeretnénk a restaurált festményt, valamint Issekutz Rebeka eredeti móringlevelét (kelengyelevelét) és kelengyeládáját, Issekutz Rebeka és férje, Lászlóffy Jakab portréját ábrázoló s múzeumi tulajdonban lévő festményeket a múzeumok közreműködésével kiállítani. Ezen kiállítás betekintést adna a XVIII.-XIX. századi erdélyi örmény nemesi családok kultúrtörténetébe. A tervbe vett múzeumi kiállítás megvalósulása esetén az erdélyi örmény családok további XVIII-XIX. századi eredeti tárgyai is kiállításra kerülhetnének, amelyre vonatkozó felhívást füzetünk hasábjain meg fogjuk jelentetni.

Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
Dr. Issekutz Sarolta elnök

* * *

Bálintné Kovács Júlia, Kolozsvár

Ismerjük meg önmagunkat

2. rész

Govrik Gergely a pogány ősvallás mítoszaiba avatta be az olvasót, s megörökítette az Erdélyben akkor még létezett örmény nyelvű feliratokat is. *Bányai Elemér* (Zuboly, 1875-1915) és *Temesváry János* történész forrásfeldolgozásaival és művelődéstörténeti írásaival tűnt ki. *Ávedik Lukács* erzsébetvárosi iskolaigazgató, majd örmény-katolikus plébános és főesperes saját városáról és a világban szétszórt örmény településekről számolt be. *Hermann Antal* néprajzprofesszor tárgyi néprajzi cikkeivel hívta fel magára a figyelmet. *Merza Gyula* (1861-1943) az erdélyi örmények folklórját tárta fel, s az önálló örmény nemzeti egyházat ismertette. *Tőrös Tivadar* levéltáros az 1848-49-es szabadságharc örmény résztvevőiről számolt be.

Teret kapott a folyóiratban a szépirodalom is. *Esztegár László* szamosújvári könyvtáros az örmény költészetről cikkezett, *Szongott Kristóf* Petőfi verseket fordított örményre s örmény elbeszéléseket magyarra. *Simay Gergely* és *Simay János* irodalomtörténeti cikkek és örmény versek fordításával gazdagította a lapot. *Patrubány Lukács* egyetemi magántanár örmény nyelvtudományi értekezései mellett örmény nyelven verseket is költött.

Szongott Kristóf kezdeményezésére megszületett Szamosújvárott az Örmény Múzeum. *Kapatán Márton* örmény katolikus plébános és egy időben az Örmény Múzeum igazgatója örmény történelmi és etnográfiai cikkeivel szerepelt az Armenia hasábjain, s Aki Templomot ad Istennek ad (Szv. 1930) c. munkájában közölte az erdélyi örmény katolikusok névsorát.

A másik neves örmény település, Erzsébetváros armenológusának, Ávedik Lukácsnak munkái közül kiemelkedik Az örmény tudományos akadémia (Segesvár 1894) és Az örmény kereszténység eredete (Erzsébetváros 1904) c. mű. Örmény tárgyú kötetekkel jelentkezett a magyar gyorsíró szakértő, tanügyi és jogi szakíró *Gopcsa László* (1865-1933) is: Örmény közmondások (Kv. 1888) és Örmény regék (Bp.